

Visca la música!

Que estrany se m'ha fet aquest primer concert en viu després del maleït coronavirus... Acabava de veure *Sorry We Missed You*, últim drama d'aquest mestre de la crònica social que és Ken Loach, dedicat aquesta vegada a l'explotació immisericordiosa del sistema sobre els soferts transportistes autònoms que treballen per a les grans corporacions de repartiment a preu de xavalla i, amb un cert pesar, em vaig plantar al Cafè del Teatre per veure en acció altres sofridors professionals. O sigui, esclar, els curradors de la cultura, la música en aquest cas, autònoms a expenses no només d'unes dures condicions de treball estacional, sinó,

com acabem de viure tots pel tancament sanitari, també de la incertesa d'una tornada a la rutina determinada per necessitats de prevenció extremes per no caure en rebrots de conseqüències incertes. El cas és que unes coses o d'altres em van fer veure el vas mig ple. Una sala amb relativament pocs assistents i que, en situació normal, m'hauria semblat un fracàs artístic tant per als oficiants com per als organitzadors, en aquest cas ho vaig veure meravellósament exitós. Per la gosadia del públic de voler, malgrat les limitacions, tornar a disfrutar de música en directe de veritat, sense aparells ni connexions pel mig, i per l'ànim dels artistes i de l'organització per llançar-se

a la piscina per retornar-nos l'alegria i el gaudi de la música, una de les coses que més feliços ens fan. Vagin de part meua aquestes cinc estrelles de valoració tan merescudes en el pla artístic a Jordi Gasion i els seus escuders Txabi Ábrego i David Vall, però també per a l'animosa gent del Cafè i per al valent públic assistent, sense els quals aquest enrenou no tindria sentit. Visca la música!

CANÇÓ D'AUTOR

Artista: El Fill del Mestre.

Sala: Cafè del Teatre.

Data: 21 de juny.

